

Tibet.

Mosím s pravdú ven, splnil sa ně dávný sen.

Tibet to sú samé hory, kolem hezké, lepé Dory.

Mlýnkama furt točíme a za vás sa modlíme.

Směje sa tu všade s náma na obrázku Dalajláma.

Brzy ráno balíme a čeká nás transfer na letiště v Chengdu. Mikrobus již na nás čeká. Ještě na pokoji je mi fajn, cestovní horečkou už dávno netrpím. Sjedou výtahem, odevzdám klíče na recepci, vše OK. Naložím batoh, furt dobré. Chci nastoupit a zrada ! Ozvala se nepatrná dietní chybička, ale je to jako smrt. Když přijde, musíš jít. Ale kam ? Dvacet kroků do recepcce a na toaletu je tuším moc daleko. Tři krůčky do křoví a jsme zachráněn. Na chvíli. na letišti opět problém. Záchod tu sice je, ale obsazený a pár Číňanů před ním ve frontě. Poroučím svěrači, tentokrát poslechne. Ostatní se již odbavují a já v budce v podřepu podávám pode dveřmi svůj pas neznámému, zato česky mluvícímu občanovi. V letadle Air China sedím u okna. je mi dobře. Pod námi Tibet v plné kráse. Hory, údolí, cestičky, jezera, řeky (Mekong), ledovce, Himálaj. Jídlo v letadle vynechávám, držím dietku. Už na pohled to vypadá ble, snídaňový balíček z hotelu ble ble. Až večer si dáváme s Jožkou pečené erteple za pouhý jeden Juan. Přistáváme v Goncaru. letiště se jmenuje po rozstříleném klášteřu, z něhož nezůstal kámen na kameni. Jsme ve výšce 3800 m, Lhasa má asi 800000 lidí. Tři z nás trpí horskou nemocí. Jedna Jana sebou praštila i s batohem tak nešťastně, že to spravilo dvanáct stehů, druhá Jana přestala kouřit i pít a s Petrem není také žádná řeč. Já s Jožkou snášíme výšky výborně. Pepa při létání v těchto výškách má otevřený kokpit a mává děvčatům i selkám a já jsem zvyklý žít na hodně vysoké noze. nemá to chybu, až na tu stolicí. Jedeme do chrámu SERA, pozorujeme meditaci asi sto mnichů. Na tržnici kupujeme modlitební mlýnky. Procházíme se po Lhase, absolvujeme poutní okruh BARKHOR, věřící se zde plazí, modlí a točí mlýnky. Náměstí, kde bylo postříleno mnoho Tibeťanů. Číňani pojmenovali Mírového osvobození. děkuji pěkně za takový mír. Téměř z každé rodiny je jeden syn mnichem a každé rodiny byl někdo Číňany zastřelen. Vojáci i policie jsou na každém kroku. Špiclové jsou i mezi mnichy. Stali jsme se svědky zatýkání. Pět vojáků smýkalo Tibeťanem a celý průvod modlících věřících se zastavil a pozoroval s hrůzou v očích nenávistné okupanty. Jedeme do dvakrát pobořeného, rozstříleného klášteřa Gandan. Ve výšce 4200 m nádherné okolní hory, poutní okruh, modlitební šátky, pasáčci yaků, dole se třpytí řeka Brahmaputra. Slunko praží, máme opálené huby. Dodnes se zde provádějí vzdušné pohřby. Nebožtík se vynese na vrchol, draví ptáci jej ozobou, pozůstalí zbylé kosti roztlučou a prach vyhodí do větru. Tělo je jen schránka, duše, ta se převtělí. Osm set mnichů se zde pokusilo stávkovat, všichni byli zavřeni a už je nikdy nikdo nespáříl. Ráno opět nesnídám. Závidím Jožkovi, jak mu chutná. Ten má apetit, toho nesklátí ani úplavica ani tasemnica. Večer si dáváme špagety, pečené erteple, pivo a Jožka se dostal v batohu o patro níž až ke štangli lovečáku. Původně to byl kabanos, ale aby nezabral tolik místa, Jožka jej zatížil týden patníkem. Pak měl ten správný tvar i chuť. Další klášter DREPUNG, založen mnichem Jam Jam Džemem. Žil zde 2.-5. dalajlama a bývalo tu až 10000 mnichů, nyní jen 600, počet je regulován. Číňani napřed mnoho klášterů zničili, teď některé opravují. Uvědomili si totiž, že turisté jim tam při návštěvě zanechají pěknou sumičku.

Zastavujeme se v oratoriu, věštírně s dvěma čorteny pro dalajlámu a pančenlámy. Před 500 lety předvídali konec Tibetu po vpádu ocelových ptáků (letadel) a koňů s koly (tanky), a tak se stalo

v roce 1955. Odsud utekl dalajlama přestrojen za vojáka do Indie. Prohlédneme si POTALU – sídlo dalajlámy. Obrovský červený a bílý komplex – nádhera, nesmí se tu však fotit. Letní sídlo NORBULINGKA už nás tak neohromilo. Utrácíme za suvenýry, batoh se plní. Busem do průsmyku KAMPA LA 4794. Výhledy, fotky, yaci. Přesun do GYANTSE, přepychový hotel ZONG SHAN. Cestou políčka, hory, stánky. Kupujeme zvonečky, minerály a tretka za 100 Juanů a zamilované Tibeťany nás nechtějí ani pustit. Pevnost DZONG a klášter PALKHOR, stúpa KUMBUM. Úzké uličky, na zdech přilepené kravěnce – vzácný otop, před domky krávy a telata, smrad, nosiči vody. Z okna mává tkadlena, jdu na exkurzi, na stavu dělá z yačí srsti zástěry a koberce. Bydlí velmi nuzně, dávám jí všecky drobné, Petr i rádio. Ona nás hostí něčím sypkým, hnědým a kalným mlékem. Abych neurazil, obé chutnám, hygiena žádná, mám oprávněné obavy. Další přesun do XIGAZY, klášter TASHIL HUMPO, sídlo pančelámů. Krásný khor, nádherné výhledy na zasněžené vrcholy, velké modlitební mlýnky, točící se pod rukama každého poutníka. Jožka točí jak o dušu, netuší, že se v příštím životě převtělí do žížaly. Drmolí přitom motlitbu Om mani padme hum ! Znamená to doslovně Om ! klenot jest v květině lotosu ! Budha je totiž často znázorňován sedě v květině lotosu. Je ochráncem Tibetu a dozorcem nad putováním duší. Těmito slovy každý Tibeťan počíná den a ukládá se ke spánku. tato slova náleží k Tibetu, jeho zasněženým horám a modrým jezerům. Jsou s ním sloučena jako bzukot včel s úlem. Nápis na kamenech – moc pěkné. Spíme v hotelu Čomolungma.

Další průsmyk TROPU LA 4950 a GYATSO LA 5220 ! TONG LA 5050. Fotíme osmitisícovky Mt.Everest, Čo Oju a LHOTSE. Spíme v TINGRI v brlohu bez jakéhokoli vybavení. Bez vody, světla, tepla. Hajzl jen díra a posraná metle – Ukrajina hadra. Místní chlapi vynášejí vodu ze studny na střechu, dole pod ní topí bordelem a ohřívají „bojler“ pro cykloturisty z Itálie. Ve volné chvíli mě tahají za prsa a mají srandu z toho jak su bachratý. Až uviděli Jožkovy otoky z hladu, tak měli vánoce. Slunko žhne, opalujeme se bez košile. V hospůdce si dáváme zapečenou rýži s vejci a pivo, Topí sušenými kravěnci. Jdeme na vyhlídku na Himaláje, Everest jako na dlani – ohromné. Miliony hvězdiček jiskří a jsou hodně blízko. Ráno mrzne a my klepeme kosu. Řezníci již mají stažené ovce a jehňata, stolaři vystavují nádherné kusy, pomalované svastikou. Kupujeme od dětí fosílie, dokonce po jednom Juanu. Mám jich asi deset. Jsme ve výšce 4800 a vše okolo bylo kdysi mořským dnem. Jedem průsmykem NELAM, fotím ŠIŠU PANGMU, v popředí ŠIŠU JOŽKY. Zprvu je cesta pěkná, překrásné kulisy, pak klesáme, čekáme tři hod. ve frontě, cesta po jarním tání zmizela, tak se opravuje. Děs a hrůza, vodopády, balvany, díry na cestě, klesáme 2000 m. Kopírujeme řeku WW V-VI až naprosto nesjízdnou. Sto km jedeme deset hodin ! Nocleh v ZHANGHU na hranici s Nepálem. Tam budeme až zítra.

Velké hory, moře futra, dole teče Brahmaputra.

Slunko nás teď nepálí, zítra už jsme v Nepáli.

Viděli jsme Everest, nebudeme naňho lézt.

Na tak velké hory serem, poletíme k němu érem.

Pedro